

Země, kde se právě rozhoduje o osudu světa

- CZ24 News | 30. prosince 2021

DONBAS: Na evropském kontinentu je země, kde se rozhoduje o osudu světa. I když to není každému jasné. Navíc na tento kousek země si vzpomene málokterý evropský novinář či lidskoprávní aktivista.

Je to Donbas.

Sedmiletá historie vlastenecké války, kterou vedli jeho obyvatelé, přesvědčivě dokazuje, že zdejší lidé mají zvláštní vůli. V dnešní době je to vzácné. Pokud většina evropských obyvatel považuje vlastní komfort za smysl života a neví (zapomněli nebo nikdy nevěděli?) co je to vlast, lidé na Donbase se postavili za sebe, za svou historii, za svůj rodný jazyk a vzepřeli se převaze útočníka.

To musí vypadat jako zázrak pro každého průměrného Evropana. Je nepravděpodobné, že by současný Francouz, Němec nebo Angličan mohl žít alespoň týden na frontě, ve vesnici patřící do DLR nebo LLR, vedle frontové linie. A s největší pravděpodobností by do hodiny utekl. Jen by se mu za patami prášilo.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Z těchto lidí by se daly hřebíky dělat. V roce 2014 se události vyvíjely příliš rychle. Krvavý víchř smetl známý obraz světa. Podlost a zrada vylezly na povrch. Při konfrontaci se mohli opřít jen o odvahu a zarputilost. Tak jako v každé spravedlivé válce (naši lidé v jiných nebojovali).

Požár na Donbase byl založen zločinně proti dětem a ženám. Zároveň byly otevřeně vytrubovány plány na represálie vůči obyvatelům DLR a LLR. Vychutnávali si je nejvyšší představitelé kyjevského režimu. Nikdo neskrýval své úmysly. Říkalo se, že tyto země by se měly změnit na jeden velký koncentrační tábor, že by se měly proti nim použít jaderné zbraně. Byly ještě i jiné výroky, které si zde nedovolím opakovat.

Lidé těchto sedm let přežili. Tak jako sovětský lid na začátku Velké vlastenecké války - věděli, za co bojují a pochopili, že válka proti nim byla vedena za totální zotročení a zničení. Tak jak je to i teď.

Dnes jejich vůle, jejich obětavost a hrdinství vedly k tomu, že Rusko a Západ začaly jednat. Rozhovory ve formátu Rusko-NATO, naplánované na první polovinu ledna, je pravděpodobně Teherán. Před námi jsou ještě Jalta a Postupim. Cílem jednání pro Rusko je zachování své suverenity a zajištění bezpečnosti. Cílem jednání pro Donbas je dobytí světa.

Je ještě někdo v Evropě schopen vést vlastní válku tak odvážně jako obyvatelstvo Donbasu?

Bohužel ne. Všechno je v rozvratu.

Lidem se intelektuální a duchovní centrum přesouvá do oblasti žaludku a beder, přestávají patřit sobě samým. Co může chtít otrok? Včasné krmení a uspokojení pohlavních potřeb. Otrok je proto otrok, aby si nic víc nepřál. Pro zotročení je třeba, aby mysl a srdce zotročeného atrofovaly. Jak si jinak vysvětlit, že novodobé Evropany sice zdvořile, ale rozhodně začínají nutit vzdát se Vánoc. Pod falešnými záminkami. A oni souhlasí... každopádně žádný odpor nenásleduje, tak jak by tomu mělo být. Dokonce i plastelína odolává tlaku prstů, brání se změně tvaru. Dokonce i loutka může neuposlechnout.

No Evropané v současnosti ne.

Toto je úpadek civilizace, který nemá přesné datum a přesné místo. Víme, že Západořímská říše se zhroutila 4. září 476 poté, co barbarský vládce Odoaker svrhl posledního císaře Romula Augusta.

A Římané o tom tehdy nevěděli. Oni jen žili nebo spíše civilizačně dožívali. To vše nám již historie ukázala - na příkladu jiných lidí a národů. Mnozí to však vidět a chápat odmítají.

Obyvatelům Donbasu - ocelovému, odvážnému lidu, hrdinskému národu - upřímně přejeme mír v příštím roce. Zasloužil si to. Zůstat nezlomený je výsadou nemnohých. Zejména ve zkaženém jednadvacátém století. Obyvatelé Donbasu nejsou zlomeni. Budoucnost patří jim. Z těchto lidí se lze jen upřímně těšit.

A berte si z nich příklad. Dokud můžete.

ZDROJ: pokec24